

DE PILLEN VAN DE MAHARADJA

Een blijspel in drie bedrijven

door

KAREL EENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE PILLEN VAN DE HARADJAH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **KAREL EENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/003
ISBN 9789038515953

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 - info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames - 4 heren)

ARUSH ARIEYA INDUSHY, de maharadja:

ANNA, de zus van Godelief (getrouwd met de maharadja):

GUDYA, haremvrouw:

ALYSHA, haremvrouw:

GODELIEF, de zus van Anna:

EMMA, buurvrouw van Godelief - Groot lawaai - onnadenkende flapuit:

LISA, dochter van Emma:

PAUL, de man van Godelief:

JEF, kameraad van Paul - een simpele, woont enkele huizen verder:

DR. KURT KORTLEVEN, Dokter, het lief van Lisa, die hem niet wil. Heeft een tic nerveux en stottert:

DECOR

Een schuur mooi opgeruimd - de zijkanten behangen met doeken, oude tapijten - een drapage met Indische doeken. Er is een slaapvertrek (grote tent - kan eventueel ook met doeken gemaakt worden.) die kan gesloten worden. zitplaatsen - tafeltjes enz... alles in "ongeveer" Indische stijl. Een grote salonzetel met Indische kussens. Een salontafel. Men kan van uit het "slaapvertrek" achter rechts naar buiten. Naast het slaapvertrek bevindt zich een groot afgodsbeeld van "Ganesha" de god van kennis en wijsheid. Van de schuur ziet men enkel aan beide zijkanten nog een deur. Links ingang huis rechts achterdeur naar de tuin.

EERSTE BEDRIJF

(we zien een lege schuur waarin Jef en Paul een "tent - type berber" opgezet hebben - Godelief brengt hen een flesje bier terwijl ze het zweet van hun aangezicht wrijven)

PAUL: Voilà, zo goed als klaar, ze mogen komen.

JEF: Wanneer komen ze?

PAUL: Normaal vandaag, maar dat is niet zeker.

GODELIEF: *(komt binnen - huis - 2 flesjes bier bij)* Maar kijk eens aan, dat hebben jullie ferm gedaan.

PAUL: Dat was nogal een karwei.

GODELIEF: Een geluk dat Jef geholpen heeft want als jij dat alleen had moeten doen.

JEF: Het zweet staat in mijn schoenen. *(naar Godelief toe)* Loert eens, komt er geen stof uit als ik hoest. *(doet dit)* Uche..uche..

GODELIEF: *(geeft beiden een flesje bier - lacht)* Hier, neem een flesje bier, ge hebt het verdiend.

JEF: En dat allemaal omdat er iemand komt logeren? Kan die niet gewoon in de logeerkamer slapen?

GODELIEF: Daar moeten zijn harem vrouwen in slapen en de andere kamer heb ik moeten inrichten als bureau met een computer en een telefoon. Hij wilde in contact blijven met het thuisland maar hij wilde daar niet slapen.

JEF: Ge moet er niet te veel eieren onder leggen Godelief.

GODELIEF: Hij heeft het allemaal zelf bekostigd Jef. Dat is een Maharadja, die gasten kunnen niet in een gewoon huis slapen. Die is gewoon van in een paleis tussen grote doeken en zo'n grote tapijten te leven.

PAUL: Ik heb gehoord dat die maharadja's ook niet op een wc kunnen kakken, die gaan ergens achter de struiken.

JEF: Amai Paul, jong dat gaat plezant worden achter uwe rododendron.

PAUL: Die kan hier op de wc gaan kakken anders vliegt hij er uit. Streek aan zijn gat ja en een dikke nek waarschijnlijk. Als het niet voor Anna was kon hij er eens gaan aanhangen.

GODELIEF: Och Paul, een grote teut hebt gij. Gij doet gij juist niks, gelijk als altijd.

PAUL: En die matras waar mijnheer wil gaan op liggen! Allemaal kepernagels door een plank!

GODELIEF: Dat is een spijkerbed en dat is niet om op te slapen. Hij is ook niet alleen maharadja maar ook een fakir. Dat doet hij voor zijn hobby zegt ons Anna.

JEF: Een fakir, wat is dat weeral?

GODELIEF: Een soort wondermens, die kunnen van alles. Een slang op muziek laten dansen ... euh ... op een vliegend tapijt vliegen. Die slikken degens, liggen op een spijkerbed, allemaal dingen waarvan dat ge denkt dat niet mogelijk is.

JEF: Gij zei toch dat Anna naar India was als verpleegster om daar de sukkelaars te

gaan helpen. Maar die Mamaratsja...

GODELIEF: Maharadja Jef ... Maharadja!

JEF: Ja, ik zeg het toch, die maharasta dat lijkt me toch geen sukkelaar.

GODELIEF: Neen, dat is geen sukkelaar, dat is een van de rijkste mensen uit India en luister, Jef ge moet daar geen reclame van maken. Ik zal u vertellen wat er juist aan de hand is. Ik hoop dat ge dat verstaat en dat ge ons daarin gaat helpen.

JEF: Ho wacht! Wat gaat er gebeuren en met wat moet ik helpen? Het klinkt allemaal zo geheimzinnig.

EMMA: *(komt binnengevallen achterdeur - groot lawaai - Valt over de mat als ze binnenkomt. lacht uitbundig)* Oei, haha, ik val nogal met de deur in huis he ... Wat hoor ik, geheimen, dan moet ge bij mij zijn. Ik zeg tegen niemand iets zolang ik kan zwijgen, wees daar maar zeker van.

PAUL: Ja dat weten we!

EMMA: Ah "Pauleken" kom hier dat ik u een kus geef! *(geeft hem tegen zijn zin een smakkerd)* Gij zit daar toch niks mee in dat ik uwe Paul zo eens een kus geef eh Godelief?

GODELIEF: Och, ge kunt hem hebben, de prutser! *(kwade blik van Paul)*

EMMA: Ah ja, ik ben altijd maar alleen. Thuis kan ik enkel de kat eens kussen dan is zo'n een vent al eens plezant he.

JEF: Als ge u niet kunt inhouden stel ik mij altijd ter beschikking. Ik ben ook alleen.

EMMA: Ah neen! De Paul, daar riskeer ik niks aan. Die moet bij zijn Godelief blijven. Maar gij zijt ook alleen. Ik wil niet dat er na mijn echtscheiding van die onnozele kwiet nog een vent bij mij komt wonen.

JEF: Gij gaat rap gij. Ik wil alleen maar een kus en gij denkt al dat ik bij u wil intrekken.

EMMA: Allee, kom hier. *(geeft hem ook een kus)* Als ge maar in uw eigen kot blijft is 't goed. Zeg, wat wil dat hier zeggen met al die matten en doeken hier in de schuur en wat is dat met die geheimen?

GODELIEF: Emma, hou het voor u zelf he, ons Anna komt naar hier.

EMMA: Moet ge daarom uw heel schuur vol vodden hangen?

GODELIEF: Neen, maar ge weet dat ze in India met die maharadja getrouwd is.

EMMA: Ja amai, een hele rijke heb ik gehoord.

GODELIEF: Dat is juist maar ze is het leven in zijn harem zo beu als koude pap. Ze komt naar huis maar wilt niet meer mee terug naar India met die maharadja.

EMMA: Oei, dat ze dan zoals ik de scheiding aanvraagt.

GODELIEF: Dat gaat daar niet, als ge in zo'n harem zit kunt ge daar niet meer weg. Als ge daar streken uithaalt komt ge naar huis als een lijk. Dat zijn daar geen simpel dingen hoor.

PAUL: Ik had haar nochtans verwittigd maar neen zij wilde per se trouwen. Trouwen, ik weet het ondertussen, *(met een zogezegde misprijzende blik naar zijn vrouw)* dat is bijna hetzelfde als zelfmoord.

GODELIEF: Och zot, een vrouw moet zorgen voor haar toekomst. Als ge de verkeerde pakt ... pfff ... *(blik naar Paul)* Het enige spijtige bij ons Anna is die harem.

JEF: Die wat?

EMMA: Een harem Jef, kent jij dat niet? Dat is een hoop vrouwen met maar één vent ter beschikking. Daar komen bullen van ah ja, dat ziet ge van hier! Tien vrouwen en maar één vent. Dat moet al een wonderboy zijn. De venten hier in Vlaanderen komen, volgens ik gelezen heb in de Story, gemiddeld maar één keer in de veertien dagen over. Dus tien vrouwen, één in de veertien dagen mag bij die maharadja komen. Als ge dan drie keer per jaar seks krijgt moogt ge van geluk spreken he.

GODELIEF: Neen, neen, volgens ons Anna is die maharadja een echte... allee hoe zeggen ze dat, eentje die altijd gereed staat.

JEF: Een prijsstier!

GODELIEF: Och Jef.

JEF: Een seksmaniak!

GODELIEF: Ja, volgens ons Anna zou die maharadja speciaal pillen hebben om zijn libido op te krikken.

JEF: Zijn 'Libedoo'? Was is dat weeral en waarom moet ge dat opkrikken?

GODELIEF: Libido Jef, dat is de goesting om seks te hebben. Hebt ge een groot libido dan wilt ge dat heel dikwijls, hebt ge een klein libido wilt ge dat soms zo eens een keer en hebt ge geen libido dan heet ge Paul en ben je met Godelief getrouwd.

PAUL: Merci hoor Godelief! Die maharadja die heeft een harem, die kan kiezen. Als die gelijk als ik altijd hetzelfde model voor hem liggen had zou hij ook wel anders piepen.

GODELIEF: Ons Anna zei dat die maharadja geen enkel vrouw kan gerust laten en hij heeft er al tien.

JEF: Tien vrouwen voor één vent? (*word lyrisch*) Ik word ook mamarastja! Ho...

GODELIEF: Maharadja Jef.

JEF: Jaja, maharasta! Hoe kunt ge dat worden? En waar kunt ge die pillen kopen?

EMMA: Gij kunt amper één vrouw baas Jef.

JEF: Dat zult ge weten hé. Ge zoudt kunnen verschieten van wat de Jef nog kan als zijn 'libedo' in gang schiet. En zeker als ik die mamarastja pilletjes heb.

GODELIEF: Ons Anna heeft lang moeten zagen en zeveren om eens een keer te mogen afkomen.

PAUL: Niks zagen en zeveren, ze heeft serieus vals moeten spelen om op bezoek te mogen komen.

EMMA: Vals spelen?

GODELIEF: Ze heeft die maharadja voorgelogen dat ze een zeer zeldzame ziekte heeft die alleen hier in België kan genezen worden.

JEF: Wat heeft ze dan?

GODELIEF: Niks maar ze heeft tegen hem gezegd dat ze het syndroom van "Gust de la tirette" heeft.

EMMA: (*lacht*) Godelief, dat is niet juist, dat is Gilles - en niet Gust 'de la tirette' maar 'de la tourette'! Gilles de la tourette!

GODELIEF: Nee “Gust de la tirette” dat heeft ons Anna zelf uitgevonden. Dat moest iets zijn dat ze ginder niet kenden.

JEF: Wat zijn de sym ... de sym ... ‘symfonen’ van die ziekte?

PAUL: Symptomen Jef!

JEF: Ja de symfonen, ik zeg het toch.

GODELIEF: Als ze een aanval van Gust de la Tirette krijgt kan ze haar eigen niet meer inhouden. Dan overdrijft ze geweldig met hetgene ze juist aan het doen is. Dan doet ze alles drie keer zo rap en zo zot dat het niet normaal is. Soms wordt ze zagezegd ook agressief.

JEF: Ocharm dat meisje!

EMMA: Ja maar dat is niet echt Jef. Ze heeft feitelijk niks, ze speelt dat.

JEF: Ze speelt dat?

EMMA: Ze doet alsof ze ziek is maar dat is ze niet. *(draait zich naar Godelief)* Zo is het toch he Godelief?

JEF: *(geeft Emma een stamp onder haar gat)* Zo dus.

EMMA: Auw zot, wat doet gij nu?

JEF: *(lacht)* Ik ben precies plots ook een beetje agressief, ik heb precies Gust zijn Tirette.

EMMA: *(lacht)* Ah zo. Ge hebt het dan toch goed verstaan.

JEF: *(maakt aanstalten tot)* Ja, kom ik zal er een kusje op geven dan is het genezen.

EMMA: *(beschermt haar achterste)* Hela, haha, dat zou je wel willen he.

JEF: Ja, zo eens doktertje spelen met u, volgens mijn ‘libedoo’ zou dat wel gaan, amai!

EMMA: *(lacht)* Dat zal wel.

PAUL: Van dokters gesproken, we zouden een dokter moeten vinden die dat spelletje met ons meespeelt en die er voor zorgt dat Anna niet meer terug moet. Maar waar vinden we zo iemand?

GODELIEF: Een dokter mag niet vals spelen anders wordt hij geschorst. Dat gaat onze huisdokter, André nooit willen doen.

EMMA: Wacht eens ... Kurt! De Kurt die gaat dat doen.

JEF: Wie is de Kurt?

EMMA: Eentje die achter ons Lisa aanzit, maar ons Lisa moet hem niet want het is maar een raar typetje. Wacht! *(loopt naar achterdeur - buiten - roept zeer luid)* Liiiiizaaaaaaa! Liiiiizaaaaaaa! Hiiierr koooomen! *(tegen de anderen)* Ze zal wel direct komen.

JEF: Ja, ge zoudt voor minder, wat een strot zeg!

LISA: *(komt binnengelopen- achterdeur - hijgend - valt over de mat)* Oei, sorry wat is er? Wat is er? Is er iets gebeurd?

EMMA: Neen waarom?

LISA: Omdat ge zo riep; ik dacht dat er iets gebeurd was.

GODELIEF: Neen, neen wees maar gerust, we hebben enkel uw lief nodig.

LISA: Mijn lief? (*lastig*) Ma, ik heb geen lief.

EMMA: De Kurt.

LISA: (*lastig*) Ma, de Kurt is mijn lief niet. Ik moet hem niet, zo een raar geval.

EMMA: Allee Lisa, een dokter?

LISA: Hoe dat die ooit dokter geworden is versta ik niet. Hebt gij die al bezig gezien (*doet zijn tic na*) Deu...deu...die...ie ...i...i...is zo zot als hij groot is.

PAUL: Een dokter is sowieso altijd een goede partij Lisa.

LISA: Sorry, maar ik wil niet heel mijn leven tegen die tic aan zien, dokter of niet. Laat staan dat ik naar zijn gestotter moet luisteren.

PAUL: Gij kunt er nochtans voor zorgen dat die Kurt ons een groot plezier doet.

LISA: Een groot plezier? Kurt?

GODELIEF: Ja we hebben een dokter nodig.

LISA: Als ik u ergens mee kan helpen, graag. Wat moet ik doen?

EMMA: Kom meisje, ik zal u dat thuis allemaal op mijn gemak uitleggen. Godelief, Paul, zijt maar gerust, ik zorg dat alles in orde komt.

JEF: (*onderschept haar en wil haar een kus geven*) Als ge vertrekt moogt ge ook een kus geven hoor.

EMMA: Hela profiteur! (*kus*) Het is goed maar in uw eigen kot blijven hoor! (*af achterdeur*)

JEF: (*kijkt haar na*) Zie, dat is nu eens een vrouw naar mijn goesting. Daar is alles op, daar is alles aan, een overvloed van plezante dingen en dan nog zo'n echte vranke teut.

PAUL: Jef dat heb ik ooit ook gedacht van iemand. (*misprijzende blik naar*) Wacht tot ge ze beter kent dan zijt ge die vranke teut zo moe.

GODELIEF: Jef, Emma die ziet u nog niet staan jong.

JEF: Tutut, ge weet nooit hoe een koe een haas vangt.

GODELIEF: Zeg is hier nu alles gereed om zijne hoogheid (*kijkt op een briefje*) maharadja Arush Arieva Indushy te ontvangen.

PAUL: Nog niet helemaal maar dat komt wel in orde.

GODELIEF: Ik ga koffie zetten. Jef wilt gij vlug nog naar de bakker om een vla te halen?

JEF: Ja, ... mmm ... een abrikoos met slagroom?

GODELIEF: Neen, één krieken en één pruimen zonder slagroom, hier is geld. (*geeft hem geld*)

JEF: Zijt ge zeker dat ge geen abrikoos met slagroom wilt?

GODELIEF: Eén krieken en één pruimen Jef, geen abrikoos met slagroom. (*af huis*)

JEF: Geen abrikoos met ... mmm Ja..ja allee als ge 't zo wilt.

PAUL: Het staat u precies niet aan Jef.

JEF: Bwaa ... ik zal er al rap een schone draai aan geven. (*af achterdeur*)

PAUL: (*prutst nog wat verder in de schuur - de deurbel*) Daar zal je ze gaan hebben.

GODELIEF: *(komt binnen - huis - met Anna, Gudya en Alysha)* Paul, zie eens wie ik bij heb. *(allen gekleed als haremvrouw)*

PAUL: *(kijkt en gaat dicht)* Anna! Och kind, hoe ziet gij er uit. Zijt gij dat echt? Ik had u niet herkent in die kleding. Kom hier! *(omhelzing)*

ANNA: Dag Paul!

PAUL: Ge zijt gij niks veranderd. Hoe lang is dat geleden dat ge naar India vertrok? Een jaar of vier?

ANNA: Zes jaar al. Oh ik ben zo blij dat ik terug hier ben.

PAUL: Dat zal wel. *(tegen Gudya en Alysha)* Euh.. excuseer, dag dames, welkom!

GUDYA: *(kwebbel)* Goedendag mijnheer. Merci dat we hier mogen logeren want dat is iets dat ge overal niet moogt en ...

ALYSHA: *(komt er tussen)* Dag mijnheer.

ANNA: Dat zijn Gudya en Alysha. Meisjes, dat is Paul, de slaaf van ons Godelief.

GODELIEF: Zeg Anna! Waar is de maharadja?

GUDYA: Die zit nog in het Sheraton in Brussel. Wij moesten al vooruit komen om te zien of alles in orde was.

ANNA: Ik moest bellen als hij kon komen. Oh ik ben blij dat hij nog ginder is zo moet ik niet constant doen alsof ik ziek ben.

GODELIEF: Maar meisje toch, denkt gij dat het gaat lukken om die maharadja zo ver te krijgen dat hij u hier achterlaat.

ANNA: Als ik het spelletje goed speel moet dat wel lukken. De maharadja maakt het niet uit of hij er eentje meer of minder heeft.

ALYSHA: Dat weet ik nog niet, gij zijt een blanke en daar heeft hij er maar eentje van.

GUDYA: De maharadja is een echte vrouwengek. Oooh, ge wordt er onnozel van. Eigenlijk zouden wij ook wel weg willen uit zijn harem.

ANNA: Ja, hij mag nog maar een vrouw zien, oud, jong, dik, dun, het kan hem niet schelen. Ge zult het zien he Godelief, zelfs u gaat die niet gerust laten.

GODELIEF: *(lastig)* Zeg Anna!

ALYSHA: Ja Arush ...

GUDYA: Dat is zijn naam, zo heet de maharadja.

ALYSHA: Die kan geen vrouw zien of hij moet ze veroveren, maar naar de vrouwen met wie hij getrouwd is kijkt hij amper nog om.

PAUL: Allee Anna en om daar weg te geraken zijt ge zagezegd ziek?

ANNA: Ja, mijn twee vriendinnen hier zitten mee in het complot. Zij gaan mij helpen om hier te kunnen blijven.

GODELIEF: Zijn zij ook zagezegd ziek?

GUDYA: *(lacht)* Ja. We hebben hem wijsgemaakt dat ook wij al een paar symptomen hebben van Gust de la Tirette en hij is er bijna mee weg.

ALYSHA: Maar nog niet zo erg als bij Anna.

PAUL: Gij begint plots raar te doen heb ik verstaan?

ANNA: Ja, vermoeiend hoor! Gust de la Tirette ... zie... *(slaat Paul links en rechts om)*

de oren draait hem om - geeft hem een stamp onder zijn gat - de tekst nu heel snel) Daar zie en alles voor niks he. Dat het voor niks is. Dat het niks kost en als ge wilt doe ik het nog eens. Plezant he?

PAUL: Hela, zal 't gaan? Ge zijt precies uw zuster.

GODELIEF: Wel ja, ik ga dat ook krijgen. Gust de la Tirette. *(dreigt om hem te slaan)* Dat is juist de ziekte die ik nodig heb voor u.

PAUL: *(is dichterbij gekomen)* Allee, allee, 't is al goed hoor.

ANNA: Ja, nu was ik agressief maar het kunnen ook ander dingen zijn. Bijvoorbeeld als ik u een hand geef. *(geeft Paul een hand en schudt deze zo overmatig dat het belachelijk wordt - snelle tekst)* Dag, goedendag, dag! Dag mijnheer. Hoe is het mijnheer. Goed mijnheer? Aangenaam dag mijnheer. Enz.. eh mijnheer.

PAUL: Amai, het is al goed, laat maar. *(Anna wil hem nog rond de oren slaan maar Paul bukt zich net op tijd en Godelief krijgt de voor Paul bestemde mep tegen haar oren.)*

GODELIEF: Zeg Anna! Mij moet ge niet overtuigen hoor.

PAUL: *(lacht)* Dat is een plezante ziekte!

ANNA: *(lachend)* Oh sorry Godelief.

PAUL: *(tegen Gudya en Alysha)* Zijn jullie ook zo agressief?

GUDYA: Neen, wij hebben zagezegd nog maar het begin van de ziekte. *(springt voor Paul in bokshouding - Paul verschiet en duikt weg)* Ziet ge, wij dreigen alleen maar.

PAUL: *(allen lachen)* Verdorie, ik dacht dat ik weer slaag ging krijgen.

GODELIEF: Het was ook juist echt.

ANNA: Als ge dat dikwijls genoeg moet doen kent ge dat wel. Sorry voor die klets hoor Paul.

PAUL: Zo erg was 't niet.

GODELIEF: Stopt er nu maar mee, hier moet ge niet ziek zijn.

ANNA: Wij zouden hier wel naar een dokter moeten kunnen, eentje die ons zagezegd zou kunnen genezen.

GUDYA: De behandeling zou zo moeten zijn dat het alleen in België kan gebeuren zodat we niet mee terug naar India moeten.

ALYSHA: De maharadja mag zeker niet weten dat we hem aan het beliegen zijn.

GUDYA: Als hij weet dat we hem bedriegen en beliegen dan gaan we er aan.

GODELIEF: Er aan? Toch niet dood?

ANNA: Jawel, dat is een gevaarlijke hoor; die zit met een leven niet zo veel in.

ALYSHA: Als het hem niet aanstaat of ge bedriegt hem dan zijt ge geen seconde meer zeker van uw leven.

PAUL: We hebben al een dokter gevonden. Lisa van hiernaast die ging daar voor zorgen.

GODELIEF: *(denkt na)* Als het hen niet aanstaat ... Als die mijn eten nu niet lust gaat die mij toch niet ...? *(teken hals oversnijden)*

ANNA: *(lacht)* Tja Godelief, ik herinner mij dat eten van u, ik zou toch maar oppassen.

GODELIEF: Zeg Anna! Zo slecht is mijn eten toch niet?

ANNA: *(Heeft eens rondgekeken - lacht)* Zo erg zal het wel niet worden. Amai, jullie hebben wel echt jullie best gedaan. Dat is hier bijna zo schoon als bij ons.

GODELIEF: Dank zij Jef en Paul.

ANNA: Jef? Wie is Jef?

PAUL: Een kameraad van mij. Hij woont hier juist de hoek om in dat vervallen krot.

GODELIEF: Een sukkelaar, een heel simpele ziel die amper tot tien kan tellen.

PAUL: Verschiet maar niet van Jef.

GODELIEF: Och Paul, soort zoekt soort zeg maar. Wat gij daar in gezien hebt weet ik niet.

PAUL: De Jef is zo simpel niet. *(met de nodige blik)* Daar zit meer liefde en vriendschap in als in veel mensen waar ge 'moet' mee samenleven.

ANNA: Allee, ik ben curieus om hem een keer te ontmoeten.

JEF: *(komt binnen met twee taartdozen - hij struikelt over de mat en weet zich amper recht te houden met zijn taarten - Anna houdt hem staande)* Godnondedju, miljaar, ik lag bijna op mijn 'sjokkedeizen'.

ANNA: Gaat het mijnheer?

JEF: Ja wicht, maar ik lag hier bijna op mijn patatten. Dat zou niet goed zijn voor mijn abrikozen met slagroom.

GODELIEF: Pruimen en krieken zeker?

JEF: *(gemaakt ernstig)* Euh... ja Godelief, van de kriekenvla heb ik nog juist de laatste kunnen pakken maar de pruimen waren op.

GODELIEF: Ah zo.

JEF: Ja en ik zei tegen de bakker, geeft dan maar iets anders in de plaats.

GODELIEF: En?

JEF: Ze hadden niks anders meer dan een abrikozen met slagroom.

GODELIEF: Ah zo.

JEF: Toen dacht ik, ja één krieken is niet genoeg, dan gaat Godelief nirken *(mokken)* en daarom heb ik, halvelings tegen mijn goesting, die abrikozen met slagroom maar meegenomen. Ge zijt nu toch niet kwaad he?

GODELIEF: *(neemt de twee dozen en af huis - zucht)* Neen Jef, ik zet ze rap in de frigo, ge hebt dat goed gedaan jong.

PAUL: *(lacht)* En zo heeft mijnheer een abrikozentaart met slagroom.

JEF: *(lacht)* Ik heb toch gezegd dat ik er een draai zou aan geven.

PAUL: Dat moest ik eens gedaan hebben. Dan zoudt ge nogal iets gehoord hebben.

JEF: Ja van mij kan ze wel iets verdragen en van u niet. Straf he? *(bekijkt de Indisch geklede dames)* Zeg, wie zijn dat? Hebt ge voor die mamarastja nog buikdanseressen moeten in huren? Die heeft nogal complimenten zeg.

PAUL: Maar neen, dat is Anna, ons Godelief haar zus en haar twee vriendinnen.

JEF: Oh zijt gij Godelief haar zuster, (*bekijkt haar eens goed*) dat zoudt ge zo direct niet zeggen. Zijn jullie wel van dezelfde vader?

ANNA: (*lacht*) Dat weet ik niet Jef, dat zult ge aan ons moeder moeten vragen.

JEF: (*geeft haar een hand*) Dag Anna. Ik wist nu wel dat Godelief een zuster had maar dat die zo schoon en zo jong zou zijn dat had ik niet verwacht en dat ge zo twee knappe vriendinnen mee zou brengen... Had ik dat geweten dan had ik een bad gepakt hoor. (*geeft beide dames een hand*) Dag madammen.

GUDYA: Merci, ja een bad hebt ge precies wel nodig. En gij vindt ons knap? Ge zijt wel een charmeur he?

JEF: Zeg maar Jef madame en euh ... (*tegen Alysha*) een complimentje links en rechts maakt de wereld plezant, nietwaar juffrouw?

ALYSHA: Ja, ja meneer Jef, daar hebt ge gelijk in.

JEF: (*tegen Anna*) Paul heeft destijds wel niet goed gekeken toen hij moest kiezen. Ik zou niet voor Godelief gekozen hebben hoor.

PAUL: Ge moet er nog mee lachen gij, ik moest niet kiezen. Anna was nog een snotbel toen ik daar ging verkeren.

JEF: Het is maar voor te lachen Paul, dat is immers niet gemeend. Een kameraad mag dat wel zeggen he.

ANNA: Paul, zijt blij dat ge zo'n vriend gevonden hebt.

PAUL: Ja dat is juist. Wij maken nooit ruzie, nietwaar Jef. In tegenstelling tot ons Godelief, daar hebt ik altijd ambras mee.

JEF: Ja dat is juist, maar als ik het goed begrijp heeft Anna ook ambras met haar vent.

ANNA: Ja, neen, niet echt ambras maar het leven in zo'n harem is wel verschrikkelijk.

JEF: Dat is zo met veel vrouwen tegelijk he.

GUDYA: Ja, ge leeft met al die vrouwen eerder in afzondering. De oudste vrouw van de maharadja -en dat ben ik- is baas over de rest.

JEF: Ah gij zijt de chef juist gelijk Godelief hier?

ANNA: Ja Gudya zegt wat we gaan doen. Spelletje spelen, een boek lezen of gaan wandelen in de hof want ge moogt niet buiten het domein komen.

PAUL: Dat lijkt wel een gevangenis.

ALYSHA: Er is daar veel maar ge moogt nooit doen wat ge zelf wilt.

JEF: (*tegen Gudya*) Gij zegt dan ook wie de afwas moet doen en wie moet kuisen en strijken en zo?

ANNA: Neen, werken moet ge daar niet, mocht dat maar. Het ziet er heel schoon uit. Ge krijgt schoon kleren en veel juwelen en zo. Enfin, ge zit daar maar te wachten tot de maharadja u roept om ...

JEF: (*word heel opgewonden*) Te vogelen! 't Schijnt dat het zo'n een straffe is. Oh, ik wil ook mamarastja worden. Gemakkelijk zeg. Ge pakt een pilletje en ge roept: kom Jaqueline ... en morgen roept ge: "Gerda" en overmorgen: "Francine..." Wacht eens, hola, moogt ge ze ook mee de drie tegelijk roepen?

ANNA: Kalm Jef, kalm jongen, ge geraakt over uw toeren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze